

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 27 juni 2017 met nummer RvVb/S/1617/1006
in de zaak met rolnummer 1617/RvVb/0293/SA

Verzoekende partij de heer **Alfons VAN REUSEL**, wonende te 2860 Sint-Katelijne-Waver, Clemenceaustraat 199

Verwerende partij de **deputatie** van de provincieraad van **ANTWERPEN**

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 28 december 2016 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 20 oktober 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Katelijne-Waver van 12 juli 2016 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de aanvrager een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een eengezinswoning met kantoorruimte op een perceel gelegen te 2860 Sint-Katelijne-Waver, Clemenceaustraat 197D, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie E, nummer 498A.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 18 mei 2017 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, bij gebrek aan omschrijving van de redenen die de schorsing hoogdringend maken, op het eerste gezicht klaarblijkelijk onontvankelijk is. De verzoekende partij heeft een verantwoordingsnota ingediend.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

1.
Artikel 56, §1, 2° van het Procedurebesluit bepaalt dat het verzoekschrift in het geval van een vordering tot schorsing een uiteenzetting dient te bevatten van de redenen die aantonen dat de

schorsing hoogdringend is. Op basis van artikel 59, §3 van het Procedurebesluit heeft de verzoekende partij de mogelijkheid gekregen om een verantwoordingsnota in te dienen.

In deze nota dient de verzoekende partij te verantwoorden dat in het initiële verzoekschrift wel degelijk een omschrijving is opgenomen van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, en dient zij concreet aan te geven waar en op welke wijze zij die omschrijving in haar verzoekschrift heeft gegeven.

2.

De verzoekende partij stelt in haar verantwoordingsnota het volgende:

“ ...

Indien zou over gegaan worden tot het uitvoeren van het bouwproject overeenkomstig de bestreden bouwtoelating, wordt de overdreven hinder concreet, word ik voor voldongen feiten geplaatst, zal de beroepsprocedure ongunstig beïnvloed worden en is een oplossing voor de overmatige hinder die ik zou ondervinden moeilijker haalbaar.

Het al dan niet bestaan van een geldige bouwtoelating is de enige sleutel tot de keuze tussen een ergere of minder erge situatie.

Om erger te voorkomen, moet de realisatie van het bouwproject (het voldongen feit) voorkomen worden. it kan alleen door de bouwtoelating die vervat is in het besluit van de deputatie van de provincie Antwerpen van 20 oktober 2016, onverwijld (met hoogdringendheid) op te heffen.

Daarom heb ik in mijn bezwaarschrift onder hoofding “Reden voor verzoek tot vernietiging met vordering tot schorsing” verzocht om “geen voldongen feiten tot stand te laten komen die het zeer moeilijk zouden maken om nog met mijn bezwaren rekening te houden”.

Uit bovenstaande toelichting blijkt dat “geen voldongen feiten tot stand te laten komen” in de context van mijn bezwaarschrift alleen maar kan betekenen, dat de schorsing noodzakelijk en hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

...”

De Raad moet echter vaststellen dat de verzoekende partij in de verantwoordingsnota niet aangeeft waar en op welke wijze zij in het initiële verzoekschrift de redenen die de hoogdringendheid aantonen, heeft weergegeven. Zij zet in haar verantwoordingsnota weliswaar uiteen waarom de behandeling van de zaak volgens haar hoogdringend zou zijn, maar verwijst hierbij niet naar eventuele passages in het initiële verzoekschrift waaruit de redenen van hoogdringendheid, zoals omschreven in de verantwoordingsnota, zouden kunnen worden afgeleid.

De vaststelling dat het verzoekschrift geen omschrijving bevat van de redenen die de schorsing hoogdringend maken, gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, blijft dan ook overeind. Het verzoekschrift verduidelijkt namelijk op geen enkele wijze dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van welbepaalde nadelen te voorkomen en dat het verstrijken van de tijd in afwachting van een uitspraak ten gronde tot zware schadelijke gevolgen zou leiden.

De vordering tot schorsing is dus klaarblijkelijk onontvankelijk.

Gelet op artikel 59, §4 van het Procedurebesluit.

BESLISSING VAN DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De zaak wordt zonder verdere rechtspleging in beraad genomen.
2. De vordering tot schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is klaarblijkelijk onontvankelijk.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 27 juni 2017 door:

De hoofdgriffier,

De voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

Xavier VERCAEMER

Filip VAN ACKER